

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi
The Journal of International Social Sciences
Cilt: 30, Sayı: 2, Sayfa: 71-82, TEMMUZ – 2020
Makale Gönderme Tarihi: 04.05.2020 Kabul Tarihi: 08.07.2020

WILLA CATHER'IN 'KOMŞUM ROSICKY' ADLI ÖYKÜSÜNDE YENİ TARIMCI HAYAT TARZI¹

New Agrarian Way of Life in Willa Cather's 'Neighbour Rosicky'

F. Gül KOÇSOY²

ÖZ

Amerikalı yazar Willa Cather (1873-1947) günümüzde çevreci akımlar için ilham kaynağı olan birçok eserinde, insanı doğadan üstün değil, onun içinde ve ona ait bir varlık olarak tanımlar. Cather'ın 1928 yılında yazdığı 'Komşum Rosicky' adlı öyküsü, şehirde yetişen, ancak hızlı sanayileşme, maddecilik ve modernleşmenin getirdiği sorunları göreyerek kırsal yaşamı seçen bir kahramanı ele alır. Rosicky'nin hayat felsefesi, insanı değil doğayı merkez edinen ve toprağa dayalı olan 'Yeni Tarımcı' ilkelerle örtüşür: kendi toprağının efendisi olma, bütüncül zaman kavramı, güçlü bir mekân duyarlılığı, aile ve geçmişe bağlılık, sadelik ve tüketim toplumu özelliklerini ret gibi. Otuz beş yaşından sonra çiftçiliği öğrenen Rosicky, hayatı ve ölümü olduğu gibi kabul eder, elindekilerin keyfini çıkarır, kendine yetenden fazlası için çalışmaz ve çocuklarının da bu hayat tarzını benimsemesi için gayret gösterir. Evrensel erdemleri vurgulayan kahraman, kibar, yardımsever ve anlayışlıdır; bütüncül bir hayat görüşünü benimsemiş, bu yolda kendini gerçekleştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yeni Tarımcılık, Willa Cather, 'Komşum Rosicky'.

Abstract

An American writer Willa Cather (1873-1947), in her many works which have inspired today's environmental movements, defines human being as an existence not over but within nature and who belongs to it. 'Neighbour Rosicky', which she wrote in 1928 deals with the protagonist, who grows up in city, sees the problems brought by rapid industrialization, materialism and modernization and chooses rural life. Rosicky's philosophy of life overlaps with 'New Agrarian' principles, which are not antropocentric but ecocentric and are land-based: to be the master of his own land, holistic concept of time, a strong sensibility of place, connection to family and past, simplicity and refusal of the characteristics of consumer society. Rosicky who learns farming after thirty-five, accepts life and death as they are, enjoys what he has, does not work for the extra and tries hard for his children to adopt this life-style. He is polite, helpful and understanding and emphasizes universal virtues; he has adopted the holistic view of life and actualized himself in this way.

Key Words: New Agrarianism, Willa Cather, 'Neighbour Rosicky'.

Tarımcılık (Agrarianism) kırsal hayatı, şehir hayatından üstün gören, kırsalda çiftçilik yapan toplumu örnek model gösteren, özgürlük, ideal toplum düzeni ve evrensel iyilik değerlerinin ancak kırsalda somut olarak gerçekleşebileceğine inanan, buna karşılık kapitalizm ve teknolojinin bütün

¹ Bu makale, 18.10.2019 tarihinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı tarafından düzenlenen "XII. Ulusal Akşit Göktürk'ü Anma Toplantısı: Edebiyatta ve Sanatta Posthumanizm" adlı kongrede sunulan bildirinin genişletilmiş hâlidir ve daha önce herhangi bir yerde yayınlanmamıştır.

²Doç. Dr., Fırat Üniversitesi, İnsani ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü,
e-posta: fgulkocsoy@firat.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7813-8961>

bu iyilikleri yok ettiğini savunan sosyo-politik bir felsefedir. Öte yandan, doğanın çıkarlarını gözetmeksizin yalnızca insan amaçları uğruna kullanılması eğilimindedir. Yetmişli yıllarda Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıkan Yeni Tarımcılık (New Agrarianism) hareketi ise, bu felsefenin birçok prensibini benimsemesine rağmen, doğayı önceleme konusunda Tarımcılık'tan ayrılır. Bu hareketin temeli, Sanayi Devrimi ve hızlı şehirleşmeyle başlayan ekolojik felaketin kendi kendine geçmeyeceği düşüncesi ve temelinde insan olduğu için doğaya dönük yeni bir etik düzen, ahlaki anlayış ve bakış açısı geliştirmek zorunluluğunun kendini göstermesidir.

Ekolojik düşüncenin kurucu isimlerinden Aldo Leopold'un 'toprak etiği' "[a]hlak felsefesinin, toprakla uğraşan insanların uygulamalarından kaynaklanan doğa sorunlarını; toprağı ekip biçen, işleyen, üzerinde hayvan yetiştiren, bir başka deyişle 'çiftçilik' ile geçimini sağlayan insanların doğayla ilişkilerini 'toprağı saygı' bağlamında konu edinen dalına verilen ad"dır (Ulaş, 2002:1437) ve doğayı (toprağı) korumada oluşturulan etik yaklaşımlar içinde en uygulanabilir ve yetkin olanıdır. İnsanın doğayla olan ilişkisinin saygı, sevgi, sorumluluk ve uyuma dayalı olması gerektiğini vurgulayan Leopold, insan dâhil canlı ve cansız bütün varlıkların (ekosistemin) birbiriyle doğrudan iletişim ve etkileşim içinde olduğunu belirtir. Dolayısıyla insan, bu sistem içinde herhangi bir varlığa zarar verdiğinde aslında kendine, diğer varlıklara ve gelecek nesillere de zarar vermiş olacaktır. "Toprak etiği, topluluğun sınırlarını karaları, suları, bitki ve hayvanları, yani tüm toprağı kucaklayacak şekilde genişletir... toprak etiği, Homo sapiens'in rolünü toprak topluluğunun fatihliğinden onun sade bir üyesi ve vatandaşına çevirir" (Leopold, 2005:143). 'Toprak etiği'ni kendine düstur edinen ve modern dünya düzeninin getirdiği aksaklıklara çareler üretmeye çalışan Yeni Tarımcılık, Wendell Berry, Wes Jackson, David W. Orr, Scott Russell Sanders ve Donald Worster gibi çevreci, yazar, bilim insanı ve tarihçi gibi farklı alanlardan kişilerin önderliğinde oluşmuş sosyo-politik ve ekonomik bir harekettir. Bu hareket, doğaya bakışta insana değil, doğaya öncelik tanır; yani doğayı merkeze alan bir değişimi, ekolojik bir toplum düzenini ve hayat biçimini telkin eder. Kırsalda küçük toplulukların varlığına, bu topluluklardaki bireylerin sahip olduğu ortak geçmişe ve mekânlara dayalı tinsel bağların önemine dikkat çeker. Çünkü ancak küçük topluluklar birbirleriyle yakın iletişim ve sevgi bağı kurabilirler. İnsan toplulukları büyüdükçe bireylerin birbirini tanınması zorlaşır ve ortak geçmiş unutulur. Hem toprağın selameti, hem insanların esenliği için küçük topluluklar halinde kırsal hayat vazgeçilmez unsurlardandır.

"Yeni Tarımcılık, hem tarım arazilerini şekillendiren hem de bu yerlerin şekillendirdiği sürdürülebilir toplulukları oluşturma gayesiyle geleneksel tarımcı erdemlerin çağdaş tarımsal değerler, idealler ve somut uygulamalarla birleşmesidir. Aynı zamanda tarımcı temelde nitelikli olan bilimsel eser, şiir, edebiyat, film ve diğer kültürel eserlerin gündeme getirilmesidir. Bu eserlerin hepsi endüstriyel toplumu ve onun aşıkâr olan kibrini ve doğal dünyayla olan ilişkilerindeki sınır tanımazlığını eleştirir..." (LeVasseur, 2015:4-5).

Refah seviyesinin yükselmesiyle, insanların maddi anlamda 'daha çoğunu' elde etme hırsına kapıldığını savunan Yeni Tarımcı hareket, maddi başarı odaklı şehir yaşantısının yol açtığı toplumsal ve ahlaki kötücüllüğe dikkat çeker. Ticaret ve kapitalizmin hız kazanmasıyla kapitalist iş yaşantısının tarıma müdahalesini ve tarım toprakları üzerinde fabrikaların açılmasını, kasaba ve şehirlerin kurulmasını eleştirir.

Yeni Tarımcılar için toprak, gıdanın ve kültürün üretildiği yer olduğu için en değerli varlıktır. Thompson'a göre "[y]iyeceği... çağdaş çevreci felsefecilerin kuramsal bir başlangıç noktası olarak ciddiyetle ele almaları için yerinde sebepler vardır..." (2019:263) ve Yeni Tarımcı hareketin öncüleri, insanın da doğanın/toprağın bir parçası olmasından ötürü varlığının toprak temelli ve toprağı bağı olduğunu vurgularlar. İnsanın en temel fiziksel ihtiyaçlarından olan yiyeceğin, topraktan elde edildiği için doğaya zarar vermeden ve sağlıklı üretilmesi ön plandadır.

Yeni Tarımcılık'ta insanın muhtaç olduğu tüm unsurların sağlığı, doğanın sağlığına bağı olduğundan onun içsel ve estetik değeri yüceltilir. Aile, komşular ve küçük topluluklar ile yerel ve

küçük ekonomik birimler ve değerleriyle birlikte yerel kültürlerin korunması öngörülür. Yeni Tarımcılığın önde gelen temsilcilerinden “Berry’ye göre, özene dayalı tarımcılık en önde gelen gelenektir, çünkü toprağın insanların kullandığı ve üzerinde kültür oluşturduğu temel bir sembol olduğu gerçeğinin farkındadır. Bir başka deyişle, insanın toprağı sembolik olarak nasıl yapılandırdığı çevresel, insani veya kurumsal olan bütün ilişkilerinin göstergesi olacaktır” (Motter ve Singer, 2012:440).

Yeni Tarımcılık'ta toprağa bağlı hayat ve kimlik esastır. İnsan, diğer canlıları kendi doğalarına uygun yaşamaları için rahat bırakarak doğal olanaklara sevgi, saygı ve minnettarlık hissetmelidir. Hem bugünü hem geleceği hesaba katarak ve hem geçmiş hem gelecek nesillere borcu olduğunu duyumsayarak doğanın düzenine müdahale etmemeli ve kendi dışındaki diğer canlı ve cansız varlıkları ekonomik çıkarlar için sömürmemelidir. Temel gereksinimlerini karşıladıktan sonra fazladan üretim ve tüketime meyletmemeli, ‘gelişme ve ilerleme’ adına kaynakları sınırlı olan doğayı talan etmemelidir. Kullandığı maddi şeylerin sadece ihtiyacı olduğu için ve yaşadığı sürece yanında bulunduğundan, evrensel ve varoluşsal anlamda ise asla kendine ait olmadığından emin olmalıdır; yani Yeni Tarımcılık'ta sahiplenme duygusu yoktur. Bu çerçevede, doğa-insan, zaman-mekân, geçmiş-gelecek ve tüm hayatın bütünlüğü vurgulanır. Evrendeki canlı cansız herşey birbirine bağlıdır ve birbirini etkiler. İnsan, doğanın sahibi değil, yalnızca bir üyesidir.

Yeni Tarımcı değerlerin dayanak ve ilham kaynaklarından biri olan Romantik gelenekte bilimcilik ve endüstriyel ‘gelişme ve ilerleme’ hoş görülmemiştir. Bilim, doğa karşısında sınırlarını bilmelidir. Doğa, denge hissi ve saygı uyandıran bir varlık olduğu için idealdir ve insan, hayat düzeni ve döngüsünü doğaya göre ayarlamalıdır. Yeni Tarımcılık'ta da insan, doğayla bütünleşmeli ve ona hükmetme düşüncesinden vazgeçmelidir. Bunların yanı sıra evrensel erdemler benimsemeli ve hayatta uygulanmalıdır.

Yirminci yüzyılın ilk yarısındaki en önemli Amerikalı yazarlardan biri olan Willa Sibert Cather (1873-1947), Nebraska'ya ilk yerleşen göçmenlerin yalnızlık ve zorlukları kadar doğayla iç içe yaşamalarından kaynaklanan memnuniyetlerini de anlatan kurgusal eserler üretmiştir. Seksenli yıllara kadar bölgesel bir yazar olarak değerlendirilmiştir. Sinclair Lewis, “Sayın Cather, Nebraska'nın en önde gelen vatandaşdır. Birleşik Devletler, Nebraska'yı Willa Cather'ın kitaplarıyla bilirler” (Bohlke, 1990:36) diyerek onun bölgeselliğine dikkat çeker. Howard Mumford Jones ise “[b]ütün Amerikalı düzyazı yazarları arasında [Cather] bana Amerikan öncü dünyasını eski değerlerin güzellik ve felsefesiyle birleştiren en iyi yazar olarak görünüyor” (1956:95) derken Cather'ı bölgesel değerleri yücelten bir yazar olarak kabul eder. Oysa Cather'ın birçok eseri Amerikan Güneybatısı, Quebec ve Virginia, hatta Fransa'yı kapsar; ayrıca evrensel ve tinsel değerlere verdiği önemden dolayı bölgesel yazar kimliğini aşar. İdealist bir bakış açısı benimsediği, doğayı öncelediği ve sanata verdiği önem nedeniyle Cather romantik bir yazar sayılmalıdır. Bu doğrultuda Wagenknecht “Willa Cather insanların düşündükleriyle değil hissettikleri ve yaşadıklarıyla ilgiliydi, dayanak noktaları bile düşünceler değil, yalnızca düşler, canlı anılardı” (1952:319) der ve Cather'ın tinselliği ön plana çıkaran bir yazar olarak romantizm bağlamında değerlendirilmesi gerektiğini açıklar. Zaten kendisi de “[ç]ocuklar, deniz, güneş ve Tanrı'nın kendisi bile Romantiktir” (1966:62) diyerek daha yirmi bir yaşında Romantizmini ilan etmiştir. Shanley'in dediği gibi bir romantik olarak Cather'ın “[k]onuları, toprağı süren birçoklarını özellikle çabuk kazanç elde etmek için yağmalayanları tüketen işlenmesi zahmetli yerler, güçlü olan sevenlerini ise güzellik ve meyveleriyle ödüllendiren verimli topraklardır; ayrıca kadın ve erkeklere hayatın sunduklarını kazanma gücü veren gençliğin arzu ve düşleridir” (1994:622).

Cather, üniversiteye bilim insanı olmak için başlar ama sonradan fikir değiştirip edebiyatı seçer. Bir bilim insanı farkındalığıyla Nebraska'nın ekolojik yapısına her zaman ilgi duymuş, eserlerinde bunlardan bahsetmiş olan Cather için doğal mekânların yanı sıra, ev de insana yaşama zevkini ile huzur ve rahatlık veren, onu yenileyen bir öğedir. Cather genel anlamda mekânların bu gücüne inanmış bir yazardır. O'Brien: “Cather'ın eserlerinde yapı, uzam ve manzara her zaman

önemlidir. Kişilerin, yaşadıkları dünyaları nasıl şekillendirdikleri ve bu uzamların onları nasıl şekillendirdiğini anlamak için okuyucularının her zaman ev, mutfak, salon, çatı katı odası, bahçe, kırlar, kayalar ve tepeleri dikkate almaları gerekir” (1987:63) diyerek Cather’ın eserlerinde kişiler ve buldukları mekânların birbirleriyle bütün oluşturduğunu savunur.

Bu bağlamda, derin doğa sevgisi, bilgisi ve duyarlılığı ile insan-doğa bütünlüğünü hayatın merkezine alması Cather’ı günümüz doğa yazını eleştirmenlerinin ve çevreci söylemlerin de ilgi odağı haline getirmiştir. Önemli Cather eleştirmenlerinden Rosowski’ye göre Cather: “mekân ekolojinin prensipleri doğrultusunda ele aldı; botanik ve ekolojik prensipler Cather’ın sanat fikrinin ta kendisini biçimlendirmeye yardım etti” (1995:42). Cather’ın konusu ekolojik değerlerin maddecilikten üstün olmasıdır ve birçok eserinde öncü göçmenleri ele alarak Amerikan Başarı Düşü’nün geçersizliğini ve sürdürülebilir olmadığını kanıtlar.

1928 yılında kaleme aldığı ‘Komşum Rosicky’ adlı pastoral öyküsü aynı zamanda çevreci/ekolojik bir hareket olan Yeni Tarımcılığın birçok ilkesini kapsar. En güzel öykülerinden biri (Arnold, 1984:135) olan ‘Komşum Rosicky’de Cather, diğer birçok eserinde olduğu gibi Amerika’da yirmili yıllardaki maddecilikten kaçışı idealleştirir. Çocukluğunun geçtiği Nebraska kırlarını mekân olarak ele alan öyküsünde başkahraman Anton Rosicky’yi, şehir hayatından kaçıp kır hayatını seçen ve toprağını büyük bir içtenlik ve özveriyle seven gerçek ve örnek bir çiftçi olarak tanıtır. Hayatta her zaman umut, özveri ve sebatla güzel şeylere ulaşabileceği inancını vurgular. Rosicky karşılaştığı tüm zorluklara rağmen, sahip olduğu insancıl değerleri hiçbir zaman yitirmeyen, çevresinde canlı cansız herşeye ilgi ve sevgi duyan, hayattan ve doğanın hoşa giden ya da gitmeyen sunduğu herşeyinden memnun ve iyimser biridir. Ailesi de neşeli, asla kavga etmeyen ve doğaya karşı saygı ve sevgi dolu bireylerden oluşur; uyumlu aile düzeniyle yeni Tarımcılık açısından örnek bir aile resmi çizer.

Öykü, kasabanın doktoru Ed Burleigh’in çalışkan, sevecen ve anlayışlı bir kişiliğe sahip olan altmış beş yaşındaki Çek kökenli Rosicky’ye, kalbinin zayıf olduğunu ve ağır işlerden kaçınması gerektiğini söylemesiyle başlar. Rosicky ve ailesini çocukluğundan bu yana tanıyan ve seven Doktor, teşhisinden dolayı üzgündür. Ona, evde karısı Mary’ye yardım etmesini önerir ama Rosicky bunu kabullenmek istemez: “ ‘Bir erkeğe göre değil. Yaşlı adamların mutfakta ayakaltında dolaşmalarından hoşlanmam. Ayrıca karım müthiş çalışkandır”” (Cather,1992:588) diye karşılık verir ve benlik ve kimliğinin ancak ev dışında, doğada ifadesinin mümkün olduğunu açıklar. Doktorun uyarısından sonra temkinli çalışmaya başlayan Rosicky’nin, vücuduna dair bu yeni gerçekle yüzleşmesi, kendini ifade tarzı ve varlığının tanımı olan doğadan ve doğada bedeniyle çalışmaktan uzaklaşması gerçeğiyle de yüzleşmesi demektir.

Doktor, geçen kış bir gece en yeni çiftlik makineleri bulunan büyük ve zengin bir çiftlikte doğum yaptırmaya gittiğini, ancak sabahleyin evin dağınık, bakımsız ve insana huzursuzluk veren atmosferinden dolayı kahvaltıya kalmadığını, bunun yerine her zaman donanımlı bir sofra, güler yüz ve düzen bulacağını bildiği Rosicky’lerde kahvaltıyı yeğlediğini hatırlar. Daha çok para, daha çok toprak ve ürün elde etme hırından ve modern tarım makinelerinin çok iş halledebileceğine inanıldığından, Marshall’ların çiftliğinde çok fazla iş vardır ve evin hanımı bunların üstesinden gelememektedir. Rosicky’nin eşi Mary, Bayan Marshall’ın işlerinin çok olmasından ötürü zayıf olduğunu ve Doktor’a kahvaltı veremediğinden kendini kötü hissetmiş olduğunu anlayabildiğini ama kahvaltı hazırlığını doğumdan önce ayarlamış olması gerektiğini düşünür. Çünkü kendisi tedbirli davranarak doğum yapmadan önce mutlaka kocasına doktor için ısıtıp ikram edebileceği yiyecekler bıraktığını söyler. Ailenin büyük oğlu Rudolph ise Bayan Marshall’ı hamileyken ağır süt kovalarını kaldırırken gördüğünü söyler. Cather bu ayrıntılarda para kazanma hırının, makinelerin ve zenginliğin mutluluk, rahatlık ve özgürlük getirmediğini, aksine işleri artırarak insanları perişan ettiğini vurgular. Teknolojinin her sorunu çözemediği gibi insanlarda makinelerle daha çok iş yapılabileceği algısını oluşturarak onlara fazladan iş yükü getirdiğini, kendilerine ayıracak zamanlarını kısıtladığını, bu ailenin de bu tuzağa düşmüş olduğunu ima eder. Öte yandan

Rosicky'ler kendilerine yetecek kadar üreten ve bununla mutlu olan bir aile olduğu için çiftliklerinde her iş kontrol altındadır ve kendilerine ayıracak boş zamanları vardır. Rosicky'nin pek verimli olmayan, ancak parası yettiği için, alınının teriyle aldığı ve kendisine ait olduğunu bildiği için memnun olduğu ve kendini özgür hissettiği çiftlikte uyum ve düzen vardır. Ailesinde de düzen ve saygı hâkimdir. Yaşları yirmi ile on iki arasında beş erkek ve bir kızdan oluşan evlatlar herkese ebeveynleri gibi sıcak ve candan davranırlar. Aile geleneksel yemekleri daima bir arada yer; Rosicky, hem israf olduğunu düşündüğünden, hem yemeklerini sağlıklı bulduğundan asla kasabada yemek yemez.

Rosicky gibi Çek kökenli ve yine onun gibi misafirperver ve cömert olan Mary, ailede sevgi yayan anaç bir rol oynar. Etrafındaki varlıkları maddi veya manevi anlamda doyurmak onun mutluluk kaynaklarından. "Mary için tavukları, danaları ve kocaman aç oğulları da dâhil bütün varlıkları beslemek doğal bir sevgi ifadesiydi. Nadiren gördüğü ve kendi oğluymuş gibi gurur duyduğu genç bir adama sofra açmak da sık ele geçen bir fırsat değildi" (590). Yemek servisinden önce muşambanın üstüne beyaz örtü örtmeyi bazı komşular terk etmiştir ve kalın porselenleri tercih eder olmuşlardır ama Mary daha zahmetli de olsa eski düzene devam eder; evine, misafirine, ailesine ve çiçeklerine zaman ayırır ve özen gösterir. Hoşlandığı kişilerle beraber olmayı sever. Onların başarı ve refahlarını kıskanmak yerine mutluluk ve gurur duyar; örneğin doktoru "[b]urada eyaletin en iyi doktoru varken insanlar Omaha'ya niçin giderler ki?" (590) diye över. Doktor, Mary'nin pencere önünde kışın ortasında bile çiçekli olan, sevgisiyle büyüttüğü ve ailenin neşesini, esenliğini ve geleceğe dair ümidini yansıtan sardunyalarına hayran kalır. Bir tane koparıp doktorun yakasına takarken Mary yine doğal sevgi potansiyelini yansıtır.

Doktor'un gözünde Rosicky ailesi orta halli, kendine yetenden fazlasını arzulamayan ve halinden memnuniyet duyan bir ailedir. Doktor, komşuların ara sıra bu ailenin zenginleşip ilerlemediğini dedikodu ettiklerini duyar. Ailede herkes çalışkandır, borçları yoktur ve özgür ve rahat yaşarlar, ama zengin olma veya para biriktirme meraklısı değillerdir. Komşularından maddi açıdan daha düşüklüdür, öte yandan hayatın tadını çıkarırlar ve endüstrileşen kapitalist Amerika'nın düşü olan 'ilerleme ve daha çoğuna sahip olma' saplantıları yoktur. Doktor "Belki de, [...] Rosicky'ler gibi cömert, cana yakın ve sevgi dolu insanlar asla çok ilerlemez; belki sizler hayatın tadını çıkarmayıp onu bankaya tıkarırsınız" (592) diye düşünür. "Komşum Rosicky"de Cather Çek göçmenler olan Rosicky ve karısının tutumunu komşularınıninkiyle mukayese ederek yerleşik kültürün maddeciliğe olan saplantısı olarak gördüğü özelliğini eleştirir (Elliott,1985:40). Rosicky ailesi, paradan çok hayatı ve aile kurumunu öncelikli konumda tutar. Daha çok para kazanma kaygısının kendilerini esir etmesine izin vermezler; bu kaygıdan uzak olmak ve kimseye veya bir kuruma bağlı/muhtaç olmadan yaşamak hem Yeni Tarımcılık, hem de Rosicky için özgürlüktür.

Rosicky, bir çiftçiden beklenmeyecek kadar düşünceli ve kibardır; doktorun muayene ücretini nazikçe ve ona göstermemeye çalışarak telefonun arkasına koyarken başka tarafa bakar. Mizahı sever, ışıldayan gözleriyle gülümsemesi insanlara güven ve sevgi hissettirir. Alışveriş yaptığı dükkânda Mary için şekerleme aldığı zaman zayıf tezgâhtar kızın: "Karısı için bu kadar çok şekerleme alan birini daha görmedim. Onu şişmanlatacağınızı bilmelisiniz" (593) demesine, şimdilerde moda olduğu gibi çelimsiz hanımlardan hoşlanmadığını söyleyerek tezgâhtarını hem şaşırtır hem güldürür. Dükkânda Mary'nin yapacağı yastık ve yorganlar için en kaliteli kumaşı seçmesi yine kazancının keyfini çıkarma felsefesini teyit eden bir davranıştır ve karısının hatrını gözetme hassasiyetini ve böylelikle mutlu bir yuvanın sırlarını da bildiğini gösterir. Karısına da başkalarına da asla sesini yükseltmez veya onlarla kaba konuşmaz; öyle ki karısına sevgi duygusu olmaksızın dokunduğu vâki değildir. Bu nedenle Mary, çocuklara babalarının kibar ve iyi huylu tavırlarını öğrenmelerini ve uygulamalarını tembihler.

Rosicky ile karısı arasında on beş yaş fark olmasına ve Mary'nin köy kökenli olmasına rağmen, hem refah hem zorluk zamanlarında birbirlerine destek olup yaşamayı başarmışlardır:

“Zorlu bir yolculukta gemi arkadaşıydılar ve zor zamanlarda birbirlerinin yanında durdular. Temelde aynı hayat görüşünü paylaştıklarından, hayatlarını rahat geçirdiler. Neyin önce neyin sonra geleceği konusunda daima hemfikirdiler Hayatta her zaman acele etmeme ve cimri olup biriktirmeme konusunda da aynı fikirdeydiler. Komşularının kendilerinden daha çok toprak alıp daha çok hayvan beslediğini görünce onlara imrenmediler” (596-7).

Örneğin Mary ve Rosicky kremalarını satıp para kazanmayı reddederler, bunun yerine kremalarını çocuklarına yedirirler, çünkü Mary: “...Fassler’ların çocuklarına bak! Soluk, sıska küçücük şeyler, yağsız süt gibiler. Bankaya para koymaktansa, çocuklarının yüzlerine biraz renk koymayı tercih ederim” (597) der. Rosicky’nin bunu onaylamasında gençliğinde yaşadığı yarı aç dönemlerin de etkisi büyüktür; bu yüzden çocukların sağlıklı gelişimini para odaklı düşünen komşularının fikirlerinden üstün tutar. “Cather burada, birbiriyle iç içe olan çiftçi topluluklarının geleneklerinde kök salmış bulunan tarımdan, şirketlerin tarım ticaretinin endüstriyel çiftçilik uygulamalarına doğru evrilen bir tarıma doğru olan değişimi önceden görmektedir. Bu değişim, kırsal toplulukların dayanışmasını, münferit çiftçilerin bağımsızlığını ve daha geniş ekolojik topluluğun esenliğini tehdit eder” (Schubnell,2001). Yeni Tarımcı toplumda işler komşular ve akrabalar arasında yardımlaşarak halledilir ve böylelikle yüz yüze iletişim ve sevgi bağı kurulur ve sonrasında toplumsal birlik duygusu inşa edilir. Toprakla dolaysız iletişim kuran çiftçiler, topraklarını sevmeye ve onunla doğrudan ve tinsel bir bağ kurma imkânı bulurlar. Endüstriyel tarım politikalarının getirdiği yeni tarım düzeninde ise, çiftlik makineleri insanlar arası iletişimi keser ve bu bağların hiçbirini kurulamaz. Cather, yirmili yıllardaki bu değişimi gözlerken, kazanılanlar ve kaybedilenler arasındaki tezada dikkat çeker. Fassler ve Marshall aileleri, endüstriyel tarım düzenine uyarak daha çok para kazanırlar ama sağlık, mutluluk, rahatlık ve çocuklarının gelişiminden dolayısıyla onların geleceğinden çalmış olurlar. Ayrıca, daha çok para kazanma düşüncesi onların özgürlüklerinden de çalmaktadır.

Hem bir baba ve eş olarak hem de çiftçi olarak yaptığı herşeye sevgisini ve ruhunu katan Rosicky’nin bedeni toprakla ve işiyle bütünleşik bir hayat tarzını yansıtır. Bedeni kullanarak çalışma onun varlığının temel taşlarından ve ruh-beden bütünlüğünü gösterir. Boyu kılmasına ve kamburu çıkmasına rağmen genç ve sağlıklı görünür, yanakları kanlıdır ve hastalık çekmez. Canlı, enerji dolu, hiçbir şeyden üşenmeyen ve hiçbir şeyden yorulmayan ruhu, bedenine yansımıştır. Güneşte çalışmaktan yarı elleri çok sevdiği toprak rengindedir ve sürekli kullanıldığından kabalaşmıştır ama yaydığı duygu yine toprak gibi şefkat ve sevecenliktir. Marangozluk ve terziikten de anlayan Rosicky’nin “[s]ağ elinin başparmağının kalınlaşmış tırnağı geçmişinin hikâyesini” (595) anlatmaktadır. Hayatın getirdiklerini, en zorlu şartları bile daima sükûnet ve memnuniyetle karşılar; hayatın bütüncül döngüsünün anlamını kavramış ve özümsemiştir. Yeni Tarımcı düşüncede de bireyin toprak gibi her geleni sessizce karşılaması esastır. Köyde yaşamasına rağmen tek başına kahvesini içerken bile her yudumdan sonra ağzını mendiliyle silecek kadar nezaket kurallarını benimsemiş bir karakter sunarak Cather, insanların zorlayıcı şartlarda bile asil kalabileceğini gösterir.

Rosicky, doktorun muayenehanesinden dönerken çiftliğinin samanlığı ile mezarlık arasındaki tel örgünün otlardan gözükmeyeceğini farkeder. Bu ona hayatla ölümün ve çalışmayla dinlenmenin iç içe oluşunu hatırlatır. Mezarlığın tarlaların yanında, evine yakın ve “rahat ve ev gibi” huzurlu bir atmosferi olduğunu, “sıkışık veya hüzünlü” olmadığını düşünür (593). Öldüğünde uzanıp gökyüzünü seyredeceğini, arabaların geçişini duyacağını, zaten evine de yakın olduğunu (593-4) içinden geçirir. Yer bilincini ve insan-mekân bütünlüğünü önemseyen Yeni Tarımcılık felsefesi doğrultusunda Rosicky, küçük çiftliğiyle sevgi dolu bir bağ geliştirmiştir. Mevsimin ilk karının kokusu ve mezarlık-çiftlik manzarası Rosicky’nin hoşuna gider. Çiftliğinin avlusu ile mezarlığa yağın karın her ikisini de şemsiye gibi altına alıp birleştirmesi, hayat ve ölümün bütünlüğü fikrini açıklamaktadır. Rosicky, yaklaşan ölüm fikriyle barışıktır ve bundan rahatsız değildir. Zaten, yanlarında rahat hissedeceği arkadaşları ve komşularıyla beraber olacaktır.

Hayat felsefesi hayatı olduğu gibi ve her dakikasının keyfini çıkararak yaşamak olan Rosicky, kış gelip kar düşünce, bunun "bitkiler, insanlar, hayvanlar ve yeryüzü için dinlenme anlamına geldiğini" düşünür; "uyku için uzun geceler, acelesiz kahvaltılar ve ateşin yanında huzur zamanı" (594) olarak değerlendirir; çünkü bütüncül ekolojik bakış açısıyla hayatın döngüsüne ve dengesine saygılıdır ve bunlarla uzlaşa içindedir. "Çalışma yeri olan çiftlik avlusu ve son dinlenme yeri olan mezarlık, fiziksel varlığın tanımlayıcı unsurlarının ikisini birleştirir: çalışan ve dinlenen bedenler" (Marquis,2005: 193). Burada yine yaşayan ve ölü bedenlerin, yani nesillerin bütünlüğü avlu/mezarlık bütünlüğü imgesiyle açıklanmıştır.

Mary, çocuklara babalarını yoracak işlerden onu uzak tutmalarını tembihlediğinden, Rosicky kışı marangozluk ve dikiş işleriyle uğraşırken eski günlerini hatırlayarak geçirmeye başlar. Geçmişle de barışıktır ve hayatını iyi ve kötü günleriyle beraber bir bütün olarak algılar. Küçük yaşta annesiz kalınca babası onu köyde büyükbabasının çiftliğine gönderir ve on iki yaşına kadar burada kalması toprağa, hayvanlara ve yetişen şeylere sevgi bağının oluşmasına neden olmuştur. Ancak, on sekiz yaşında Avrupa'nın önde gelen başkentlerinden Londra'ya geldiğinde zengin ve fakir sınıf arasındaki uçurumu görür ve Rosicky için Londra bir sefalet mekânı olur. Biraz Çekçe bilen çok fakir bir Alman terzi olan Lifschnitz acıdığından, yalnızca yatacak yer ve yemek karşılığında onu yanına çirak olarak alır. Dil bilmeden gittiği Londra'da parasız, kimsesiz, yarı aç yarı tok, üstü başı yama tutmayacak ölçüde yırtık ve pasaklı halde kendini çaresiz ve umutsuz hissederek hayatını sürdürür. Bir yılbaşı, evde akşam uyuyacakken aldığı kızarmış kaz kokusuyla uyandığını, dayanamayıp yarısını yediğini, sonrasında çok utandığını hatırlar. Şehirde açlık ve sefaletin en asil insan için bile zor bir sınav olduğunu düşünür. Sonrasında, sokağa çıkıp bir grup Çekçe konuşan zengin kişilere rastladığını, onlardan yine utanarak para istediğini ve eve kaz ve tatlı alıp döndüğünü hatırlar. Utanmak, onun için artık en sevmediği duygu olmuştur ve şehir yaşantısı ile özdeşleşmiştir.

On beş yıl kalacağı New York'ta yine terzi çiraklığı yaptığını, kazandığını ise biriktirmeyip iyi yemekler yiyerek, tiyatro ve operaya giderek arkadaşlarıyla harcadığını ve borç isteyen geri çevirmediğini hatırlar; hatta "gerçekten ihtiyaç sahibi olduğunu bildiği hiç kimseden hiçbir zaman tek kuruş almamıştır..." (613). Hayatı, artık imkânları ölçüsünde ve para biriktirme kaygısı olmadan iyi yaşamayı kendine düstur edinmiştir. Ancak, beş yıl sonra huzursuzlanır; bir bahar günü yeşeren çimenleri ve açan çiçekleri görünce şehirden kaçma hissi doğar. Kendini rahatsız eden şeyin, doğal hayattan kopuk bir hayat sürmesi olduğunu anlar.

Amerika'nın Bağımsızlık Günü olan dört temmuz kutlamaları sırasında epifanik bir deneyimle taş ve asfalttan ibaret boş caddeleri, pencere ve binaları hapisanelere benzeter. Zihninde, şehir yaşantısının insanı topraktan kopardığını, tıpkı akvaryumdaki bir balık gibi suni bir hayat yaşamaya zorladığı fikri belirir (599). Mekanik hayatın insanı doğasına aykırı olan basmakalıp bir hayata zorladığı, onun ruhunu ve enerjisini öldürdüğü gerçeğini kavrar. Şehir yaşantısından bıktığının farkına varır, kendini baskı altında hisseder ve toprağa dönmeyi arzular. Doğayla iç içe olduğu ve kendini rahat hissettiği ortamlarda yaşaması gerektiğini duyumsar ve bundan sonraki hayatında yine sevdiği ve emek harcadığı topraklarda yaşamaya karar verir. Bağımsızlık Günü Rosicky'nin de bağımsızlık düşünün, yani doğal ortamda çalışma ve özgürleşme düşünün tohumlarının atıldığı gün olur: "bağımsız ve erdemli küçük toprak sahibi çiftçinin kökleri Jefferson'a kadar giden Amerikan düşü" (Wasserman,1991:55). Tıpkı Jefferson zamanındaki bir çiftçi gibi, Rosicky de özgürlüğün ve bağımsızlığın şehir yaşantısında ve başkasının yanında ücret karşılığı çalışmakla değil, toprağın getirisiyle geçinme yoluyla olduğunu yine Yeni Tarımcı zihniyetle anlar. Çekçe gazetelerden Batı'da çiftçilik yapan Çeklerin olduğunu okur, ama parası olmadığı için toprak sahibi olabileceğini değil, ancak işçilik yapabileceğini hesaplar. "Bütün istediği, başka birinin çiftliğinde çalışmaktır; güneşin doğduğunu ve battığını görmek ve birşeyler ekip onların büyüdüğünü görmek. Pek sade biriydi. Çok kökü olmayan aksine derine inen tek kökü olan bir ağaç gibiydi" (600). Hayatındaki odak noktasının doğada hayat olmasına karar vermesi onun için özgürlük demektir ve bunun için para biriktirir. Otuz beş yaşında Nebraska'ya doğru yola

çıkarmış. Piacentino, “öykü boyunca Cather bilhassa yaşlı Rosicky’nin şehrin makineleşme ve kazanç dünyasına duyduğu açık nefreti yoluyla, Nebraska kırlarının tarımcı basitliğine olan hayranlık ve sevgisini vurgular” (1979:53) diyerek Yeni tarımcı ekseninde Rosicky’nin yerini belirtir. Hayatta artık yerini ve amacını belirlemiş olan Rosicky gerçek benliğinin toprakla uğraşırken ve yer bilincine sahip olduğu zaman ortaya çıkacağına farkına varmıştır.

Rosicky, kendi hayat tarzını maddeci düşünceden arındırdığı gibi, çocuklarının ve gelecek nesillerin de ‘toprak etiğine’ dayalı bir hayat sürmelerini arzulamaktadır. Belki de geç bir yaşta aile kurduğundan ailesi ve onların geleceği onun için çok önemlidir. Çocuklarının da bu topraklara kendilerini ait hissetmelerini ve bu topraklarla kendilerini ifade etmelerini arzulamaktadır. Bunun mantıklı gerekçesi de vardır: “Topraksız bir insan olmak, ücret karşılığı çalışmak demektir, hayat boyu bir köle; hiçbir şeyin sahibi olmamak, bir hiç olmaktır” (604) Rosicky’ye göre. Bu anlamda, büyük oğlu Rudolph’un gelecekteki işinden dolayı tedirgindir. Rudolph, Polly adında Amerikalı bir kızla geçen bahar evlenmiştir ve Rosicky’lerinkine yakın bir çiftlik kiralamıştır. Şehirli olan Polly, renkli hayata alışkındır ve bir çiftçinin karısı olmak onun için zordur. Aileye karşı mesafelidir ve onların şen şakrak samimiyetlerini veya Mary’nin cömertliğini, örneğin yemek göndermesini anlayamamaktadır. Rosicky, Polly’nin yeni hayatı sevmesi, aileyi benimsemesi ve buna ayak uydurması için elinden geleni yapar, işlerini kolaylaştırmaya çalışır. Genç çiftin her cumartesi yeni yıla kadar kasabadaki eğlenceye gidebilmesi için arabanın onlara verilmesi konusunda diğer çocuklarının onayını alır. Yeni kurulan bu ailenin mutsuzlukla başlayacağından, Polly’nin kırsalda kendini yalnız hissederek bunu Rudolph’a yansıtıp onu şehre yerleşmeye zorlayacağından endişelenmektedir, çünkü Rudolph’un çiftçiliği bırakıp başkalarının eline bakacağı bir fabrika işçisi olmasını istememektedir. Şehirde başkasının işinde çalışmak ise Rosicky’nin ve Yeni Tarımcı düşüncenin önemli dayanaklarından olan küçük toplulukların toprakla bütünlüğü ilkesini zedeler.

Arabayı Rudolph’un çiftliğine getirip Polly’ye sinemaya gitmelerini teklif eder. İşlerini kendisinin tamamlayacağını söylerken Polly’yi dirseklerinden nazikçe tutup odaya yönlendirir. Polly Rosicky’nin dokunuşunda ve bakışlarında sevgi, kibarlık, güven ve tatminkâr bir insan-doğa birlikteliğini hisseder. Aralarındaki buzlar erir ve Polly ona sarılmak ister. Rosicky’ye burada yalnızlık çekip çekmediğini ağlamaklı biçimde sorar; bu onun duygularının ve sıkıntılarının itirafıdır. Rosicky: “Zenginlerin büyük şehirlerde işi kolaydır, ama fakirlerin işi zordur” (602) diye cevaplar. Onlar gidince bulaşıkları yıkar ve dönünce evi sıcak bulsunlar diye sobaya kömür atar; bunları yeni çifti kırsal hayata alıştırmak için, ayrıca varlığındaki evrensel iyilik dürtüsüyle de yapmaktadır. Peprnik, Rosicky’nin “mantık ve duygu arasındaki ideal dengeyi temsil ettiğini” (1995,285) söyler; gerçekten de Rosicky, hayat felsefesi ve yaptıkları açısından sağduyuludur.

Eve dönerken uzaktan evinin penceresinden sızan ışık, ona New York’ta içi ve dışı huzursuzluk dolu bakımsız evlerine mutsuz ve yorgun dönen işçileri ve kavga eden kalabalık aileleri hatırlatır. Orada, acımasız çalışma şartları ve hayat kavgası yüzünden herkes gergindir. Ardından hem içi hem dışı huzurlu evine bakarken ‘iyi ki artık orada değilim’ dercesine iç geçirir. “Parlayan pencereleriyle bu mutfak onun için değerliydi, ama uyuyan tarlalar, parlak yıldızlar ve heybetli muhteşem karanlık da değerliydi” (604). Rosicky, bu deneyimiyle, geçmişi ve bugünü arasında köprü kurarken, Yeni Tarımcı düşünce ekseninde yine insan, aile ve ev ile doğa bütünlüğünün farkına varır. Hinz “çiftçi ile toprağı arasındaki simbiyotik ilişkiler” e dikkat çeker ve “çiftçinin kişiliği toprağı beslerken toprak da karşılığında çiftçiye kimlik kazandırır” (1972:52) der. Rosicky de, toprağı sevdikçe ve onunla özdeşleştikçe toprağın da insana tepki vereceğine inanır. Bir başka deyişle, toprakla dost olursa verimin ve maddi gücün de farkında olmadan, kendiliğinden geleceğini savunur.

Öte yandan, Rosicky’nin bu tatminkâr ve kanaatkâr tutumuna karşın, Rudolph bereketsiz bir dönemden geçtikleri için para sıkıntısı çekmektedir ve son zamanlarda baskın başarı kavramını benimsemiş gibi görünmektedir. Bir akşam iki aile yemekten: “Geçen yılki gibi kurak geçerse buralarda zor zamanlar bizi bekler” (606) der. Borçsuz veya tok olmanın, yakacağı ve suyu

olmasının ona yetmediğini, daha fazlasını istediğini yoksa “bu çiftçilik kumarını” (606) bırakıp şehirdeki bir fabrikada işe gireceğini söyler. Rosicky, Rudolph'un kuraklıktan ve çiftçilik maliyetlerinin yüksek oluşundan dolayı Omaha'da daha iyi kazanmak ve daha güvenceli bir iş için bir fabrika işçisi olma isteğini üzüntü ve endişeyle karşılar. Çünkü ona göre kendi toprağında çalışmak özgürlük, başkasının fabrikasında çalışmak ise endüstrinin kölesi olmaktır. Bu yüzden Rudolph'un, bir fabrikada çok kazansa bile başkasının eline bakar durumda yani köle olmasındansa, az kazansa bile kendi bileğinin gücüyle kendi toprağının sahibi olmasını yani, özgür olmasını yeğler. Gelecekte hem iyi hem de zor ve kötü günlerin olacağını bilir ama topraklarını severse ve azmederse geçimini sağlayabileceğinden emindir. Mary, Rosicky'yi bu zor durumdan kurtarır; Rudolph'a kardeşleri ve kendisi küçükken yaşadıkları bir olayı anlatarak onu teselli eder. Rosicky Temmuz'un dördünde çok sıcak bir havada eve erkenden gelip Mary'ye o gün çok sıcak olduğu için çalışmayacağını, bayramdan dolayı akşama güzel bir yemek yapmasını söyler. Çocukları soyundurup su teknesinin içine koyar, kendi de girip çocuklarıyla oynar. Yemeklerini bahçede yerler. Mary meyve ağaçları ve tarladaki mısırları sorduğunda değil kendilerinin, hiçbir komşunun artık mısırının bulunmadığını, tarladaki bütün ürünlerin kavrulduğunu ve o sene hiç ürün olmadığını, bu yüzden piknik yaptıklarını ve ellerinde olanın keyfini çıkardıklarını söyler. Yeni Tarımcılık bağlamında, hayatın sürprizlerini daima metanetle karşılamaktan ve doğanın döngüsüne ayak uydurmaktan başka çare olmadığı felsefesini ima eder. “Ekonomik felaket karşısında kutlanan bu Şükran Günü, Rosicky'nin sağlam inancını gösterir” (Murphy,1994:100-101) ve zorlukları ailece toprağa, kendilerine ve geleceklerine besledikleri bu inançla alt ederler. O yılı Rosicky'ler sakin ve ellerindeki kıymetini bilerek ve keyfini çıkararak geçirirler, öte yandan bütün komşuların morali bozuktur ve kendilerini üzmetmekten veya sağlıklarını bozmaktan başka ellerinden bir şey gelmez. Sonuçta hepsinin durumu maddi açıdan berbattır ama Rosicky'ler bu zor koşullarda bile durumlarını kabullenerek, sabrederek ellerindekilerle yetinmeyi ve ümitli olmayı becerirler. Bu anıyla Mary, tıpkı kocası gibi, Rudolph'un şehre gitmesini istemediğinden ona hayatta ve çiftçilikte zorlukların olmasının normal olduğunu, bunların güçlü bir irade, toprağa ve kendine inanç ve çalışmayla aşılabileceğini anlatır. Zaten, Cather'ın eserlerinde kişiler üzerinde etkili olan doğa, sahip olduğu güç, güzellik ve hatta haşinlik bakımından, onların birtakım tinsel deneyimler kazanmalarına katkıda bulunur; doğayla iç içe olan kişiler, törensel paylaşım, mutluluk veya yoksunluk yoluyla sevgiyi ve ölümü, şefkat ve şiddeti, çalışıp emeğinin karşılığını almayı, yalnızlığı ve dostluğu yaşarlar (Fryer,1986: 258). Rosicky, Polly'nin isteği üzerine Londra'yı ve orada geçirdiği sefalet dolu yılları, izinsiz yediği kazı ve utancını anlatır. Polly bunları ilgiyle dinlerken şehir yaşantısının işçiler için ne denli zor olacağını hayal eder. Aileyi kendi evlerine yemeğe davet etmesi ise, onlara, özellikle Rosicky'ye ilgisinin arttığını ve onları benimsemeye başladığını gösterir.

Rosicky, çocuklarının çok çalışmalarına rağmen tarlada buğdaylarının donacağını, yiyecekleri kalmadığı için hayvanlarını satacaklarını ve kıt kanaat geçineceklerini bilse de, bereketli yıllarının da geleceğini, sahip oldukları ve kazandıklarının hepsinin kendilerine kalacağını ve birilerinin onlara kötü davranmayacağını bildiğinden dolayı bu hayatı seçmelerinin onlar için daha iyi olacağı fikrindedir. Kötülük bilmeyen çocukları için “çiftlikte başarabilecekleri en düşük başarı, şehirde yapabilecekleri en iyi şeyden daha iyiydi[r]” (613). Şehirde açlık ve mücadele kaygısıyla kötülüğü öğrenmiş yalancı veya zalim insanlarla geçinmek zorunda kalmayacaklardır. İşten çıkarılma korkusu yaşamayacaklar ve kimsenin önünde eğilmeyeceklerdir; bu ise Rosicky'nin özgürlük tanımıdır. Burada da kötü insanlar olacaktır ama şehirdekiler kadar buna alışkın, ustalaşmış, katı ve duygusuz degillerdir. Burada kötü komşudan uzak durulabilir ama şehirde onun kötülüğü hayatın bir parçasıdır. Üstelik bu küçük yerde herkes birbirini aile tarihiyle birlikte tanımaktadır. “Burada, hasta olduğunuzda Doktor Ed yanbaşınızdadır, ölürseniz dünyanın en kibar insanı tumbul Bay Haycock sizi defneder” (613) diye düşünen Rosicky, hastalıkta da ölümden güvende olmanın rahatlığı içindedir. Bu noktada Cather, tıpkı bir Yeni Tarımcı gibi aile, komşular ve akrabalardan oluşan küçük toplulukların insanın esenlikli duygusal ve düşünsel varlığındaki önemine dikkat çekmektedir.

Kurak geçen baharda Rudolph'un yonca tarlasındaki dikenler Rosicky'yi endişelendirince, hem toprağın hem ailenin geleceği için onları temizlemeye koyulur. İşini bitirdikten sonra kalp krizi geçiren Rosicky'nin imdadına Polly yetişir. Koltuğunun altına girer, Rosicky'ye ilk defa 'baba' diye hitap eder ve evine götürüp kendi yatağına yatırır; böylelikle ona olan sevgisi ortaya çıkar. Bebek beklediğini ilk defa Rosicky ile paylaşan Polly, hayatında hiç kimsenin kendisini onun gibi çok ve içten bir sevgiyle sevmemiş olduğunu fark eder. "Müzik kulağına veya renk farkındalığına sahip olmak gibi Rosicky'de de sanki insanları sevmek için özel bir yetenek var[dı]" (616) diye düşünür. Bu, ona özgü, mütevazı ve kolay farkedilmeyen bir şeydir. "Öykü boyunca, Rosicky'nin vücudu birşeyleri önemsemesi ve birşeylere sabretmesinin öyküsünü anlatan bir metin görevi görür" (Harvey, 1995:111-12). Örneğin Polly, Rosicky'nin görünüşte ellerinde ve gözlerinde, tinsel anlamda ise karakterinde 'ilgililik ve sevgi' görür ve ancak çiftlik hayatında bu tür bir özelliğin içtenlik ve samimiyete yuva olabileceğini veya filizlenebileceğini duyumsar.

Onun yüreğinin güzelliğinden gelip bakışlarına ve ellerine dökülen bir sevgi pınarını hissederek bir uyanış anı geçiren Polly, Rosicky'yi aslında ne kadar çok sevdiğinin farkına varır. Hayatta onun temsil ettiği değerleri benimsemesi ve bunları kendi geleceğine uygulaması gerektiğini anlar. Rosicky, varlığındaki engin sevgi potansiyeliyle Polly'nin kalbini kazanırken, aslında onu aileyle ve toprakla da birleştirmiştir. Düzeldiğinde Polly'nin iyi yürekli bir kadın olduğunu, kır yaşantısına uyum sağlayacağını ve topraklarını şenlendireceğini duyumsar. Geliniyle sevgi bağı kurduğundan, onun bu toprakları bırakmayacağından ve torunlarının da Yeni Tarımcı değerlere bağlı kalacağından emindir; bireysel anlamdaki zaman bütünlüğünü geleceği de kapsayarak insan ve toprak boyutunda gerçekleştirir. Böylelikle hem toprağın, hem de ailenin geleceğinin güvende olduğunu gören Rosicky, kendi varoluşu açısından görevini tamamlamıştır. Şehirde boş ve anlamsız olacak olan hayatı, aidiyet hissettiği doğada tamlık kazanmıştır. Castellano, "Romantik, muhafazakâr ve organik bakış açısının, liberal bireyciliğin insanlar arasındaki mekâna dayalı nesillerarası bağı aşındırmasıyla tezat oluşturduğunu" (2011:78) vurgular. Oysa burada, kırsalda nesiller zaman ve mekân bağlamında bir arada bulunur. Rosicky'nin ertesi gün gelen ölümü ise, onun korkutucu sonu değil, hayatın döngüsüne memnuniyetle teslim olması ve doğayla, geçmiş ve gelecekle bütünleşmesidir; mezarı hem ondan önce ölenlerle hem de kendinden sonra ölecek olanlarla yeniden buluşma mekânı olacaktır.

Doktor, bir gece aileye taziyeye gelirken Rosicky'nin, lambası yanan evde değil, ay ışığının altında, ay ve toprakla yani yeryüzü ve gökyüzüyle bütünleşmiş olduğunu hisseder. Mezarlığın yanbaşındaki orak makinesini ve tıpkı Rosicky'nin önceden fark ettiği gibi otlardan zor gözükten tel örgüyü fark eder. O da tıpkı Rosicky gibi hayat ve ölümün iç içe olduğunu anlar. Kırkların ne kadar güzel ve özel olduğunu ve son durak yerinin ne kadar iç açıcı olduğunu düşünür. Oysa şehir mezarlıkları yapayalnız ve hayata dair bir izin ve bütünlük duygusunun olmadığı yerlerdir. "Ölümü hatırlatan en son yer burası olmalı; büyük şehirlerin işine yarayan ama kırsal için yanıp tutuşan ve sonunda buna ulaşan bir adam için daha doğru bir şey olamaz. Rosicky'nin hayatı ona tam ve harika gözüküyordu" (618). Cather, öyküsünü bu son sahnedeki sevgi, birlik, uyum ve dinginlikten kaynaklanan bir tamlık ve güzellik duygusuyla noktalarken, Rosicky'nin hayatını mitleştirilmekte, evrenselleştirilmekte ve doğadan ayrı düşünülemez kılmaktadır. Rosowski, "'Komşum Rosicky' tıpkı 'Öncülere Selam!' gibi Whitman'ı çağırıştırılmaktadır... Whitman gibi Anton Rosicky de sevdiği çimenlerden doğmak için kendini toprağa teslim etmiştir" (1986:195) derken Rosicky gibi yüce gönüllü birini ölümünden sonra içine alacak olan bu topraklarda onun hep yaşayacağını, sonraki nesillerle beraber olacağını ve hayatının bu şekilde anlam kazanacağını vurgular. Doğa da karşılık olarak bu gibi örnek kişilerle anlam kazanacaktır: "Cather'ın eserlerinde doğayı anlamlı kılan, dünyalarını ekonomik olmaktan çok, hayali ve duygusal olarak sahiplenen, tıpkı bir yazarın boş bir sayfayı kullanması gibi toprağın üzerinde iz bırakan kişilerdir" (O'Brien:61).

Cather, 'Komşum Rosicky' ile yirmili yıllarda Amerika'da büyük şehirlerde hâkim olan eğlence ve müsrifliğe, acımasız iş yaşantısına ve evrensel değerlerin unutulduğu maddeci görüşe

karşı doğa merkezli ve insancıl bir seçenek sunmaktadır. Doğa/insan, şehir/kırsal, geçmiş/gelecek, zaman/mekân, eski/yeni nesil ve hayat/ölüm karşıtlıklarıyla hayatın bütünlüğü, toprağa saygı, doğanın döngüsü, aile ve özgürlük kavramlarını Yeni Tarımcılık bağlamında ele almaktadır. Dünyaya hayat saçan bir kaynak olarak Rosicky gibi örnek bir kahramanla doğaya, hayat döngüsüne, aile ve çevresindekilere karşı sorumlu ekolojik kimliği idealize etmektedir. Kırsal ile şehir yaşantısı arasındaki karşılaştırmadan yola çıkarak, maddeciliği yeren, bunun aksine romantizm kökenli Yeni Tarımcı ilkelere dayalı hayatın erdemlerine dikkat çeken öyküde, Amerikan Başarı Düşü'nün doğal ve basit hayata dayalı yeni bir tanımı yapılmaktadır. Schubnell'in dediği gibi "Cather'ın öyküsü günümüzdeki çevrecilik tartışmalarına ve Amerikan Düşü'nün yeni bir tanımına önemli katkılar sunmaktadır" (1991:42). Cather, Rosicky'yi ekolojik kimliğiyle bir rol model olarak sunarken başarı tanımını da sorguya açar.

KAYNAKLAR:

- Arnold, Marilyn (1984). *Willa Cather's Short Fiction*. Athens: Ohio UP.
- Bohlke, L.Brent (1990) (ed.) *Willa Cather in Person: Interviews, Speeches, and Letters*. Lincoln: University of Nebraska Press.
- Castellano, Katey (2011). "Romantic Conservatism in Burke, Wordsworth, and Wendell Berry". *SubStance*, Vol.40, No.2, Issue 125. 73-91. <https://www.jstor.org/stable/41300201> Erişim tarihi: 06-04-2020.
- Cather, Willa (1966). *The Kingdom of Art: Willa Cather's First Principles and Critical Statements 1893-1896*. Bernice Slote, (ed.) Lincoln: University of Nebraska Press.
- Cather, Willa (1992). "Neighbour Rosicky". *Cather: Stories, Poems, and Other Writings*. Sharon O'Brien, (ed.) New York: The Library of America. 587-618.
- Elliott, Robin G. (1985). "The Eastern European Immigrant in American Literature: The View of the Host Culture, 1900-1930". *Polish American Studies*, Vol. 42, No. 2 (Autumn), 25-45. <https://www.jstor.org/stable/20148178> Erişim Tarihi: 29-07-2019.
- Fryer, Judith (1986). *Felicitous Space: The Imaginative Structures of Edith Wharton and Willa Cather*. Chapel Hill: The University of North Carolina Press.
- Harvey, Sally Peltier (1995). *Redefining the American Dream: The Novels of Willa Cather*. Cranbury: Associated University Presses.
- Hinz, Evelyn J. (1972). "Willa Cather's Technique and the Ideology of Populism". *Western American Literature*, Vol. 7, No. 1, (A) Willa Cather Issue (Spring), 47-61. <https://www.jstor.org/stable/43017635> Erişim Tarihi: 29-07-2019.
- Jones, Howard Mumford (1956). *The Frontier in American Fiction*. Jerusalem: The Magness Press.
- Leopold, Aldo (2005). "Toprak Etiği", (Çev.Ufuk Özdağ). *Edebiyat ve Toprak Etiği: Amerikan Doğa Yazınında Leopold'cu Düşünce*'de. Ankara:Ürün Yayınları. 141-165.
- LeVasseur, Todd (2015). "Agrarianism". *The SAGE Encyclopedia of Food Issues*. Ken Albala (ed.) Thousand Oaks:Sage Publications, Inc., <http://dx.doi.org/10.4135/9781483346304.n11> www.academia.edu Erişim Tarihi: 05-03-2019.
- Marquis, Margaret Emily (2005). "The Producing Male Body in Willa Cather's 'Neighbour Rosicky'". *The Journal of Men's Studies*, Vol. 13, No. 2, 185-197. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.3149/jms.1302.185> Erişim Tarihi: 01.08.2019.
- Motter, Jeff ve Singer, Ross (2012). "Cultivating a Rhetoric of Agrarianism", *Quarterly Journal of Speech*, 98:4, 439-454 <http://dx.doi.org/10.1080/00335630.2012.719083> Erişim Tarihi:28.08.2019.
- Murphy, David (1994). "Jejich Antonie: Czechs, The Land, Cather, and the Pavelka Farmstead". *Great Plains Quarterly*, Vol. 14, No. 2 (Spring), 85-106. <https://www.jstor.org/stable/23531597> Erişim Tarihi: 29-07-2019.
- O'Brien, Sharon (1987). *Willa Cather: The Emerging Voice*. New York: Oxford University Press.

- Peprić, Jaroslav (1995). "Czechia in American Fiction." *Images of Central Europe in Travelogues and Fiction by North American Writers*. Waldemar Zacharasiewicz (ed.). Tübingen: Stauffenburg Verlag. 283-91.
- Piacentino, Edward. (1979). "The Agrarian Mode in Cather's 'Neighbour Rosicky'". *Markham Review*, 8, 52-54.
- Rosowski, Susan J. (1986). *The Voyage Perilous: Willa Cather's Romanticism*. Lincoln: University of Nebraska Press.
- _____. Susan J. (1995). "Willa Cather's Ecology of Place". *Western American Literature*, Cilt:30, No. 1, Place (Spring), 37-51. <https://www.jstor.org/stable/43024654>. Erişim Tarihi: 21-07-2019.
- Schubnell, Matthias (1991). "The Farmer As Cultural Model: Neighbor Rosicky's American Dream," *Nebraska English Journal*, 37.1 (Fall): 41-50.
- _____. (2001). "Willa Cather: An Ecocritical Approach". *Trans: Internet-Zeitschrift für Kulturwissenschaften (Internet Journal for Cultural Studies)*. Number:9, <http://www.inst.at/trans/9Nr/schubnell9.htm> Erişim Tarihi:17-06-2020.
- Shanley, J. Lyndon (1994). "Willa Cather's Fierce Necessity". *The Sewanee Review*, Vol. 102, No. 4 (Fall), 620-630. <https://www.jstor.org/stable/27546934>. Erişim Tarihi: 21-07-2019.
- Thompson, Paul B. (2008). "Agrarian Philosophy and Ecological Ethics". *Science and Engineering Ethics*. 14. 527-544 <https://doi.org/10.1007/s11948-008-9094-1>
- Erişim Tarihi:17-06-2020.
- _____. (2019). "Smells like Team Spirit: A Response to Comments on *The Spirit of the Soil*". *Ethics, Policy & Environment*, 22:3, 259-266, <https://doi.org/10.1080/21550085.2019.1652236> Erişim Tarihi: 27.01.2020.
- Ulaş, Sarp Erk (2002). *Felsefe Sözlüğü*. Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları.
- Wagenknecht, Edward (1952). *Cavalcade of the American Novel*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Wasserman, Loretta (1991). *Willa Cather: A Study of the Short Fiction*. Boston: Twayne.